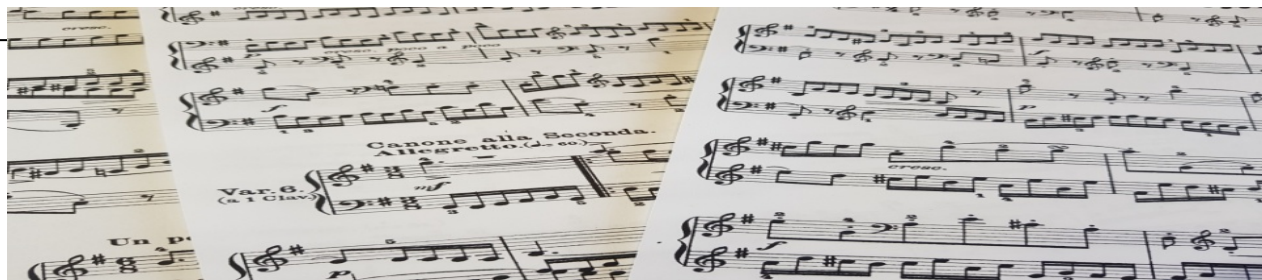

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 03 de novembre de 2024, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

Pep Pérez

i

Marc Pusó

Piano

Piano

LES DUES SUITES PER A 2 PIANOS DE S. RACHMANINOV

BREU CURRÍCULUM

PEP PÉREZ neix a Manresa on inicia els seus estudis musicals. Més tard estudia als conservatoris del Bruc i del Liceu. Treballa l'instrument amb Albert Balcells, Àngel Soler i Ramón Coll i la música de cambra amb el mestre Gonçal Comellas. També rep classes de Maria Curzio i György Sebok.

Ha actuat en concerts com a solista i en tot tipus de formacions de cambra arreu del país.

També ha participat en la gravació de nombroses bandes sonores amb el compositor salientí Carles Cases, amb el que realitzen varies gires de concerts amb la Film Music Band.

Actualment compagina l'activitat docent al Conservatori de Manresa amb els concerts en solitari i amb el Trio Guillamí, formació amb la que fa molts anys treballen un ample repertori, incloent els trios de compositors catalans.

MARC PUSÓ inicia els estudis de piano a l'edat de 6 anys al CEIP Joventut de Callús. Posteriorment inicia una llarga etapa al Conservatori Municipal de Música de Manresa, sota el mestratge de Pep Pérez, excepte el darrer curs que ho fa amb Katia Michel. A Manresa és premiada en diversos concursos del Conservatori, majorment els de música de cambra. L'any 2014, amb la beca "Joves i Promeses", de la Fundació de Musica Ferrer Salat, inicia els estudis superiors al Conservatori del Liceu amb Tensy Krismant. Recentment, i gracies a la beca Margarita Acero, ha conclòs un Màster a l'esmentat conservatori, en aquesta ocasió amb el mestre Vesko Stanvolov. Actualment exerceix de pianista de repertori al Conservatori del Liceu, a més d'altres formats d'acompanyament instrumental i coral. Tant com a solista o en formacions cambrístiques ha actuat en diverses sales del país, destacant les dels Conservatoris on ha estudiat i l'Espai Kursaal Plana de l'Om.

----- 00000 -----

SERGUÉI VASÍLIEVICH RACHMÁNINOV, en rus: Серге́й Васи́льевич Рахма́нинов (Semiónov 1873 - Beverly Hills 1943), compositor, pianista i director d'orquestra rus, dels últims grans compositors post romàntics europeus i considerat un dels pianistes més influents del segle XX. La seva família d'origen aristocràtic, eren musics i ell començà a tocar el piano als quatre anys. Va graduar-se al Conservatori de Moscou el 1892 quan ja havia escrit varies obres per a piano i orquestrals. En l'obra de Rachmaninov

descobrim les influències primerenques de P.I. Chaikovski, N.Rimski-Kórsakov, Mili Balákirev i Modest Músorgski. Altres compositors russos van donar pas a un estil més personal, notable pel seu melodisme, expressivitat i varietat de colors orquestrals.

La mala crítica que rebé la seva Simfonia n.1 li provocà una gran depressió, motiu que l'impedí treballar fins el 1901, quan es va interpretar el Concert per piano n.2 molt ben acollit pel públic. Durant el setze anys següents dirigí el Teatre Bolshoi, és traslladà a Dresden i va fer la seva primera gira pels Estats Units. Després de la revolució russa, l'any 1918 ell i la seva família, deixaren definitivament Rússia, per establir-se a Nord Amèrica, a la ciutat de Nova York. Va morir a Beverly Hills quatre dies abans de complir setanta anys. Volia ser enterrat al cementiri Novodévichi de Moscou, a l'igual que Skriabin, Tanéyev y Antón Chéjov, però no va ser possible degut a la seva ciutadania nord-americana.

PROGRAMA.

Suite nº 1, Op. 5. També coneguda com a Fantaisie-Tableaux, és una composició per a 2 pianos que Rachmaninov va compondre l'any 1893. L'obra il·lustra quatre fragments de poemes escrits respectivament per Lermontov, Byron, Tiútchev y Jomiakov. Aquesta suite va ser estrenada a Moscou el 30 de novembre de 1893, interpretada pel mateix Rachmaninov i Pavel Pabst i està dedicada a Txaikovski. La segona Suite la va compondre l'any 1901.

L'obra està dividida en quatre moviments :

- Barcarolle. *Allegretto*, en Sol menor.
- La nuit... L'amour... *Adagio sostenuto*, en Re major.
- Les Larmes. *Largo di molto*, en Sol menor.
- Pâques. *Allegro maestoso*, en Sol menor.

Suite nº 2, Op. 17. Escrita a Itàlia els primers mesos de 1901. Aquesta obra i el seu Concert Nº 2 per a piano, Op. 18, van confirmar la tornada de la creativitat del compositor després de quatre anys erms deguts a la mala acollida de la Primera Simfonia, Op.13. La Suite va ser estrenada el 24 de novembre d'aquell any interpretada pel mateix Rachmaninov i el seu cosí Alexander Siloti. A diferència de la Primera, l'obra no es basa en textos literaris i la seva forma tendeix més a la suite tradicional.

A principis dels anys 40, poc abans de la mort de Rachmaninov, ell i Vladimir Horowitz, eren en una festa i van tocar aquesta peça. L'única vegada que ho van poder fer. Posteriorment va ser transcrita per a piano i orquestra per Lee Hoiby. El 1994, Citadel Records va publicar una interpretació dirigida per Lawrence Foster i l'Orquestra Simfònica de Londres, amb Lee Hoiby al piano.

L'obra està dividida en quatre moviments :

- Introducció. *Alla marcia*, en Do major.
- Valse. *Presto*, en Sol major.
- Romance. *Andantino*, en La bemol major.
- Tarantela. *Presto*, en Do menor.

----- 00000 -----

LA SUITE. La Suite (veu francesa), és, en música clàssica occidental i en jazz, una forma musical formada per moviments musicals breus de caràcter dancístic. Té el seu origen en les danses del Renaixement. Durant el període del Barroc va ser una de les formes musicals més importants. Està considerada com una de les primeres manifestacions orquestrals de tipus modern. Per tal de mantenir la unitat interna, tots els moviments estaven escrits en la mateixa tonalitat. De vegades, també, es presentava un tema musical en diferents danses (moviments). És per això que s'ha considerat l'antecedent de la Sonata, que es concreta al segle XVII.

Signat: Allegro ma non troppo.

Col·laboren:

